

بررسی تأثیر فرصتها و تهدیدهای فناوری سیار بر یادگیری دانش آموزان کودک و نوجوان

فرهاد ذاکری^۱، بتول عباس زاده^۲

۱- کارشناسی ارشد رشته تحقیقات آموزشی دانشگاه پیام نور شیراز، معاون آموزشی دبستان عطار بندزرک آموزش و پرورش

شهرستان میناب

Zakeri۶۶۰@gmail.com

۲- کارشناسی رشته مدیریت بازرگانی دانشگاه پیام نور میناب، آموزگار دبستان عطار بندزرک آموزش و پرورش شهرستان میناب

Zahri۶۲۳@gmail.com

چکیده:

تکنولوژی‌های نوین آموزشی از جمله (وب و موبایل) که مکمل یکدیگر در یادگیری الکترونیکی می‌باشند، می‌توانند حجم زیادی از اطلاعات مورد نیاز را با ابزار مجهز، در اختیار فراگیران قرار داده و بسیاری از ناکارآمدی‌های سیستم آموزشی گذشته را رفع نموده و محدودیت‌های زمانی و مکانی را برطرف سازند. و از طرفی تکنولوژی سیار (موبایل) تهدیداتی نیز متوجه یادگیرندگان خواهد کرد هدف این تحقیق بررسی فرصت‌ها و تهدیدهای فن آوری سیار بر یادگیری دانش آموزان کودک و نوجوان و آشنایی با تهدیدها و فرصت‌ها جهت ارائه پیشنهاداتی برای افزایش فرصت‌ها و کاهش تهدیدات ناشی از این فناوری بر دانش آموزان گروه سنی مورد نظر است در این مطالعه که به روش توصیفی و با استفاده از منابع و اسناد کتابخانه‌ای انجام شده است، تهدیدها و فرصت‌های فناوری آموزش سیار بر یادگیری دانش آموزان کودک و نوجوان مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد هر اندازه کاربرد تکنولوژی غنی‌تر باشد، یاددهی - یادگیری با سهولت بیشتر و در زمان‌های کوتاه‌تری صورت می‌گیرد و شرایطی را به وجود می‌آورد که یادگیری، سریع‌تر، آسان‌تر، بهتر و بادوام‌تر صورت گیرد. با توجه به روند رو به رشد یادگیری سیار در کشور و اهمیت آن در آینده آموزشی کشور و به ویژه در آموزش دانش آموزان کودک و نوجوان لزوم توجه به تهدیدها و فرصت‌های آن از اهمیت خاصی برخوردار است.

کلمات کلیدی: یادگیری سیار، فناوری سیار، فرصت‌ها، تهدیدها، کودک و نوجوان

۱- مقدمه

پیشرفت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات تأثیر به سزایی در تمام جوانب زندگی ما گذاشته است. همچنین این باور وجود دارد که نیروی نهفته‌ای در شکل‌دهی آموزش و پرورش در قرن بیست و یکم وجود دارد. پیشرفت تکنولوژی در عرصه آموزشی به این جا محدود نشد، به طوری که امروزه شاهد پا به عرصه نهادن نسلی دیگر از آموزش با نام «آموزش سیار» هستیم، که آموزش را از طریق ابزارهای الکترونیکی سیار در اختیار افراد قرار می‌دهد و همانطور که در شکل (۱) نیز مشاهده می‌شود، می‌توان آموزش سیار را ترکیبی از دو شکل آموزش موجود، یعنی «آموزش از راه دور» و «آموزش الکترونیک» دانست. چرا که در این آموزش نیز همانند «آموزش از راه دور»، جدایی و فاصله میان اساتید و دانش‌پژوهان وجود دارد و از طرفی دیگر همانند «آموزش الکترونیک» نیز آموزش را از طریق تکنولوژی‌های کامپیوتری، اما این بار با استفاده از ابزارهای الکترونیکی سیار و با تکنولوژی‌هایی پیشرفته‌تر ارائه می‌نماید (Georgieva et al, ۲۰۰۵).